

Obres representades:

- 1993 - PARELLA OBERTA, de Dario Fo.
2001 - EL VERÍ DEL TEATRE, de Rodolf Sirera.
2004 - EL GOS DEL TINENT, de Josep Mª Benet i Jornet.
2005 - UNA JORNADA PARTICULAR, de Ettore Scola. Adaptació: Ximo Llorens.
2007 - LA LLUNA SOBRE EL MAR, de Ximo Llorens.
2009 - UN ESPÍRITU BURLÓN, de Noel Coward.
2009 - TRAVESÍA, de Fermín Cabal.
2010 - LIGAZÓN, de Ramón del Valle-Inclán.
2011 - TRES SOMBREROS DE COPA, de Miguel Mihura.
2011 - ESTIU I FUM, de Tennessee Williams. Adaptació: Ximo Llorens.
2012 - TÍO VANIA, de Antón P. Chéjov.
2014 - LA ESFERA MÁGICA, Colectivo Teatre Circ.
2014 - LAS MANOS DE EURÍDICE, de Pedro Loch/Ximo Llorens.
2015 - EL JUEGO DE YALTA, de Brian Friel.
2016 - EL BAILE DE LA COSECHA, de Brian Friel.
2016 - HAY QUE DESHACER LA CASA, de Sebastián Junyent.
2017 - EL CAMINO HACIA ORFEO, de Ursula Rani. Adaptació: Juan V. Martínez.
2017 - LAS CEREZAS DE LA MEMORIA, de Juan Luis Mira.
2017 - CENTRAL PARK WEST, de Woody Allen.
2018 - EMOCIONES APARCADAS, micro escenas de humor, amor, dolor...
2018 - L'AMANT, de Harold Pinter.

una coproducció de

2018

Col·laboradors

Dissabte 10 novembre, 20 h
Diumenge 11 novembre, 19 h

L'OBRA

Alguna vegada parlem sincerament? Com seria la nostra relació si donàrem solta al que de debò volem sense pors ni tabús? I el sexe? Seria capaç de dir-li a la seua parella que s'avorreix i vol 'noves experiències'?

Sarah i Richard es volen, gaudeixen de bona posició social i una vida confortable, aparentment formen la parella ideal, però en realitat estan desgastats per la rutina diària i empresonats en un sexe cada vegada més pobre. Tots dos acorden iniciar un joc ambigu de realitat i fantasia, de fidelitat i adulteri. Però aquest ritual que els dona l'oportunitat de trencar l'avorriment i explorar el joc de l'erotisme i la seducció amorosa, també provoca molts interrogants. Sense la fantasia no poden escapar del tedi rutinari però la realització estricta de la fantasia, gaudir amb una altra persona diferent al cònjuge, implicaria la destrucció de l'encartonada felicitat de la llar i de tot amb el que s'han identificat per a l'escenari social.

Per al matrimoni els camins explorats porten a carrerons sense eixida. Continuar sense fi i abraçar els fonaments de la nostra civilització: la família, la parella, el vincle amb l'altre, el llenguatge..., o parar, deixar les màscares, alliberar-se de convencionalismes i tabús, i intentar trobar-se a ells mateixos, mitjançant una comunicació més sincera i madura. L'Amant posa en joc l'immens impuls sexual dels seus personatges. Molt més que la batalla usual de voluntats, descriu les torsions més profundes de la monogàmia. És una reflexió sobre la llibertat i la veritat. També és l'afirmació de la certesa de Pinter de que la tragèdia de la gent d'avui consisteix en la seua "evasió deliberada de la comunicació".

Adolfo Mataix

L'AUTOR

Harold Pinter (1930-2008) Va nèixer a Londres en el si d'una família jueva. Dramaturg, guionista, poeta, actor i director, està considerat el màxim exponent del teatre anglès de la segona meitat del segle XX. Va ser activista polític i objector de consciència. En les seues obres mostra les contradiccions que s'oculten darrere de les relacions humanes, denuncia els perills del servilisme, i trau a la llum el feixisme del nostre comportament quotidià. A Pinter li interessa visibilitzar els mecanismes implícits de control cap a l'altre. Els seus personatges immersos en jocs de domini on guanya qui millor domine el llenguatge, s'esforcen per ocultar, mentir, tapar la realitat, manipular.

En la seua indagació pels efectes del llenguatge, Pinter opta per un estil senzill, amb frases breus i concises, però carregades d'una densitat gens innocent. Arguments mínims, espais tancats com a únic lloc per a l'acció, escassa rellevància de la dimensió temporal, absència de clímax i pocs personatges, amb un comportament i motivació que mai estan clarament definits, són recursos freqüents en les seues obres.

Pinter ens convida a triar el significat últim de l'obra, a reconèixer els aspectes essencials i no reconeguts de realitat que s'albiren en la ficció, i a investigar quant de ficció s'ha utilitzat per a ocultar la nostra realitat en benefici de la nostra consciència. Va obtenir el Premi Nobel de Literatura l'any 2005.

QUADRE ARTÍSTIC:

*Per ordre d'intervenció

Sarah..... CONCHI DOMÉNECH

Richard..... RICARD SANZ

John..... XIMO LLORENS

FICHA TÉCNICA:

Cartell..... LUIS VIDAL

Escenografia..... EL TALLER DE PIÑERO

Llums..... TONI SOLER

So..... JUAN TORMO

Vestuari..... TEATRE CIRC

Ajudant de direcció.... MARI CARMEN MULLOR

Durada de l'espectacle: 60 minuts aproximadament

AGRAÏMENTS:

Ajuntament d'Alcoi

Centre Cultural Mario Silvestre d'Alcoi

Escola Politècnica Superior d'Alcoi (U.P.V.)

La Unión Alcoyana S.A.

Lola de la Rubia